

Geen verwachting

Door de jaren heen leerde ik mezelf af verwachtingen te hebben als het gaat om de liefde of vriendschappen. Het maakt het voor mezelf een stuk makkelijker. Dit betekent overigens niet dat ik er niet mijn best voor doe. Ik zal altijd liefde blijven geven aan mensen die me dierbaar zijn en investeren in vriendschappen. Tenzij er echt geen respons meer komt, dan weet ik dat het tijd wordt om er niet langer mijn energie in te steken. Ook bij de kinderen van mijn man, die ik nu zie als 'onze meiden', ben ik als het om liefde geven gaat niet zuinig. Naar mijn idee is het geven van liefde het grootste goed dat je als mens te bieden hebt.

Vaak gaan mensen in mijn leven daar prettig mee om en krijg ik er veel voor terug. Soms helaas niet.

Door schade en schande ben ik met het verstrijken van mijn levensjaren wijzer geworden en heb ik hier ook het nodige hartzeer van gehad. "Mensen komen en mensen gaan", leerde mijn moeder me al vroeg. Nu begrijp ik waarom. Sommige dingen veranderen blijkbaar niet. Met twee meiden in mijn leven, die biologisch niet van mij zijn, sta ik hier regelmatig bij stil. Ik geef ze mijn liefde en voedt ze, zo goed als ik kan, op.

Met zijn vieren vormen we om de andere week een gezin en maken we het nodige mee. Mooie momenten, afgewisseld met verdrietige en minder leuke momenten. Precies zoals het leven van een gezin verloopt. Natuurlijk vraag ik me wel eens af of het altijd zo zal zijn. Blijven we allemaal gezond en zo lang als we leven bij elkaar? Vragen waarop ik simpelweg het antwoord niet weet. Toch weerhoudt het me er niet van om mijn liefde te blijven geven en te investeren in mijn relatie met de meiden en mijn man. Zonder verwachting.

Toen de jongste in de ochtend bij mij in bed kroop voor een knuffel, vertelde ze mij over een meisje bij haar in de klas. Ze zei dat het

“Naar mijn idee is het geven van liefde het grootste goed dat je als mens te bieden hebt”

meisje heel gelukkig was, want ze had een fidget toy pakket gekregen. Onze jongste had daarop gereageerd dat zij dat al lang had. Ik legde haar uit dat dit niet zo lief was van haar en dat ze blij moest zijn voor haar klasgenote. Daarop zei ze: 'Maar dat doet ze bij mij ook nooit'. Tijd om haar te vertel-

len over een ander iets gunnen uit liefde, zonder iets terug te verwachten. Uiteindelijk liep deze levensles iets uit en moesten we ons haasten om op tijd op school te komen. Of de les haar is bijgebleven weet ik niet. Het scheelt dat ik er ook geen verwachting van heb!

IRMA HUIS IN 'T VELD

Werd op 2 mei 1981 geboren in Sittard. Werkt als adviseur communicatie. In mei 2020 bracht ze haar boek: 'Plusmama ben je niet, dat word je' uit en lanceerde het platform plusmama.nl. Samen met haar man woont ze in Echt-Susteren en is ze trotse plusmama van twee meiden, Renske (10) en Robin (8). In 2021 verwacht ze haar tweede boek uit te kunnen brengen.